

вання методу ситуативних вправ для розробки шаблонних тестових завдань — важливий принцип системи підсумкового тестування вмінь бакалаврів, так як ситуативні вправи дозволяють підготувати реальніші тести завдань, промоделювати весь цикл вирішення відповідної проблеми; *принцип варіативності рівнів складності завдань та структуризації* компонент тестових завдань використовується з метою усунення суб'єктивізму в оцінці знань студентів (у тестових завданнях доцільно виділяти компоненти, з яких формується рішення та оцінювати їх у балах, чим допускається часткове виконання завдання, усувається не-об'єктивність оцінки, допускається конструювання розв'язку як комбінації компонент).

Червінська Т. М., канд. екон. наук, доцент кафедри управління персоналом та економіки праці

ПІДГОТОВКА ФАХІВЦІВ НА ОСНОВІ ІНТЕРНЕТ-ОСВІТИ

З розвитком високих технологій і цифрових каналів комунікації відкривається все більше можливостей для здобування якісної освіти на відстані від навчальних закладів. Зокрема, Інтернет відкриває великі можливості для індивідуальної освіти та самоосвіти. З його допомогою можна отримати інформацію про навчальні заклади, ознайомитися із спеціальностями, навчальними програмами, знайти окремі публікації тощо.

У даний час у вітчизняній системі вищої освіти є три основні форми навчання: очна, очно-заочна (вечірня) і заочна. Проте кожна з них у тій чи іншій мірі допускає використання дистанційних навчальних методів, які можуть бути реалізовані із застосуванням інформаційних і телекомунікаційних технологій. Крім того, дистанційне навчання дозволяє проводити не тільки різні види теоретичних, лабораторних і практичних занять, але і проводити поточний контроль і проміжні атестації студентів і слухачів. Причому співвідношення об'єму очних і дистанційних занять визначається освітньою установою, а всі підсумкові атестації (захист диплому, державні іспити) обов'язково проходять при особистій присутності студентів.

На сьогоднішній день дистанційна освіта реалізується за допомогою трьох технологій (або варіантів їх поєднання). У пер-

шому випадку йдеться про створення деяких кейсів, які віртуально або реально повинні бути передані студентам для вивчення і опрацювання. Це можуть бути диски з аудіозаписами або «роздаточні» матеріали на електронних (рідше паперових) носіях, які дають можливість слухачам зрозуміти основну суть питання, що вивчається, для того щоб згодом продовжити роботу за допомогою віртуальних бібліотек.

Проміжні атестації в цьому випадку проходять у формі складання рефератів (у електронному або паперовому вигляді) та онлайн-іспитів із застосуванням спеціальних програм типу ICQ. Такий підхід можна вважати еволюціонуючою формою звичайної заочної освіти, в якій щорічний приїзд студентів на сесії замінений їх віртуальним спілкуванням з викладачами. Подібні технології дозволяють досягати найкращих результатів при вивченні суто гуманітарних спеціальностей (культурології, історії, філософії і т.п.), які найменше поєднуються з тестовими методами контролю і мають на меті складання проміжних атестацій у формі питань і відповідей (у режимі онлайн).

Другий варіант реалізації дистанційного навчання полягає у використанні телекомунікаційних технологій — каналів супутникового або цифрового телебачення, які дозволяють студентам не тільки слухати, але і дивитися лекції викладачів і фахівців, а також вивчати різноманітні відеоматеріали, передбачені програмою. У цій освітній ніші є свої вузи-лідери, що транслюють освітні програми на власних частотах. Такий підхід найчастіше супроводжується різноманітними видами онлайн-атестацій і виявляється продуктивним при вивченні дисциплін, що припускають отримання студентами наочної, та аудіоінформації.

І останньою, найперспективнішою на сьогодні технологією, є використання можливостей Інтернету. Для реалізації навчання із застосуванням Інтернет-технології вуз організовує спеціальний портал, через який студенти в будь-який час не тільки дістають доступ до навчально-методичних матеріалів, але і проходять всі види проміжної атестації. Крім того, деякі навчальні заклади практикують участь своїх студентів і викладачів у веб-конференціях, використання форумів і чатів (де студенти можуть обговорювати різні питання), а також тренінги на віртуальних емуляторах в ході практичних або лабораторних робіт. У перспективі саме цей напрям розвитку дистанційного навчання зможе зрівнятися у популярності з очною формою навчання, оскільки дозволяє здобути освіту за спеціальностями різноманітних напрямів (від інформатики і програмування до економіки і психології).